

Situace v politickém okrese Strakonice
v období od května 1945 do května 1946

Marek Dunovský

Posudek bakalářské práce

Vedoucí práce: PhDr. Lubor Václavů

Dějiny různých historických etap dějin Československa jsou z logických příčin vděčným tématem řady historických prací a edic. Platí to samozřejmě i o poválečném období let 1945-1948, které bylo pro další vývoj republiky v mnoha ohledech zásadní. K historii tohoto období vznikla řada syntéz a původních i dílčích studií, které se zabývají jak politickou situací, tak i společenským vývojem či jinými aspekty.

Studie Marka Dunovského si jako badatelský cíl stanovila vývoj v politickém okrese Strakonice během jednoho roku (květen 1945 – květen 1946), tedy od osvobození země po první poválečné parlamentní volby. Je rozdělena do devíti kapitol, které věcně člení práci do logických a přehledných celků.

Už samotný úvod svědčí o odborné erudici autora, který zde s přehledem shrnuje jak cíle práce, tak zároveň podrobně a erudovaně rozebírá použité prameny a literaturu. Na tomto místě je třeba vyzdvihnout, že M. Dunovský ke své práci použil velkého množství dosud zcela nevytěžených archivních materiálů z fondů MNV a ONV Strakonice z let 1945 – 1948 a také regionální periodika Prácheňské listy a Jihočech.

Práce zajímavým způsobem spojuje politické dějiny zkoumaného období s každodenním životem a přináší tak zajímavý obraz Strakonicka let 1945-1946. Zároveň studie obsahuje značné množství faktografického materiálu. Zejména kapitola 5. Válečné škody (a přílohy) svědčí o mimořádné preciznosti při sepisování práce.

V případě kapitoly 6. Národní očista by bylo možná vhodné konfrontovat získané poznatky s dochovanými materiály Mimořádných lidových soudů a prameny uloženými v ABS. MUDr. Jiří Fifka také nemohl získat zlatou říšskou orlici (s. 45), protože takové vyznamenání neexistovalo, ale mohl obdržet *Čestný štít protektorátu Čechy a Morava s orlicí sv. Václava* (tzv. Svatováclavskou orlici), jejíž I. stupeň měl štít obklopený zlatým věncem. Jméno barona, který sídlil v Oseku nebylo Hildbrand, ale Hildprandt. Šlo o Karla svobodného pána Hildprandta z Ottenhausenu (1894-1975), malíře a majitele statku Škvořetice. Na rozdíl od bratra Roberta (1893-1974), vlastníka zámku a velkostatku Blatná, se nepřihlásil k německé národnosti a zemřel ve Strakonících.

Za velmi zajímavou považuji i závěrečnou kapitolu 9. Parlamentní volby v květnu 1946. Na rozdíl od většiny prací, které informují jen o celostátním vývoji a volebních výsledcích totiž autor rozebírá stav jen ve zkoumaném mikroregionu a zdůrazňuje jeho specifika.

Z formálního, jazykového i obsahového hlediska pokládám práci za mimořádně zdařilou. Z důvodu přehlednosti by bylo možná vhodnější uvažovat o umístění poznámek „pod čarou“. Také si dovoluji podotknout, že se Edvard Beneš píše s jednoduchým „v“. I uvedené připomínku považuji bakalářskou práci Marka Dunovského za vysoce kvalitní a plně ji doporučuji k obhajobě. Navrhované hodnocení je výborně.

doc. PhDr. Jan Županič, Ph.D.
Katedra občanské výchovy a filozofie

V Praze 24. července 2010